

“బొగ్గుపొయ్యి.....” తుమ్మెటి రఘాతమరెడి

అలవాది ప్రకారం.... ఒకటోసంబర్ బొగ్గుబాయిమీద రాక్షసి గొంతుతో సైరన్ కూసింది. “ఓ కార్మికులారా : తొందరగా రండి.... తొందర తొందరగా రండి.... మీ శరీరాలనుంచి కొంచెం మాంసం, మరి కొంచెం నెత్తురు ఈ రోజుకు నరిపడా నేను చప్పరించాలి” అన్నట్టు భయంకరంగా కూసింది.

మోసుకట్టం మొట్టుకట్టం చేసి నిద్రపోతున్న కార్మికులు ఆ భయంకర కేకలాంటి సైరన్ మోతకు మేలుకుండున్నారు కలిస్తే పచ్చిపుండ్రతీరుగ అప్పిస్తున్నాయి వాళ్ళ శరీరాలు. ఎవరో శరీరంలోపే నరాలి, నాడల్ని పిడికిట్లో పట్టుకుని ఒక్కసారిగా లాగుతున్నట్టు, పంచపాదాలు పోతున్నట్టు అన్నిస్తోంది లేదామెంటె. ‘అ సైరన్’ కూత కార్మికుల గుండెల్లో గుబులుపుట్టించింది, గుదిగుచ్చినట్టున్న కార్మికవాడల్లో చలనం పుట్టించింది.

ఆలస్యం అయితే తమ తమ భర్తలకు అన్నంకూడ అందక ‘పరకడుపు’లతో బదిలీలకు పోవాల్సివస్తూందో ఏమో అని, ఆందోళనపడ్డా, కుక్కిమంచాల్లోంచి కార్మికస్త్రీలు గబగబలేస్తున్నారు. వారితోపాటు ‘బల్లికి దారంలా’ అంటుకునిలేస్తూ ‘ముఖారిరాగం’ అంటుకుంటున్నారు పసిపిల్లలు. అంతపొద్దున రేపడమే బద్ధకం అంటె మీదికెల్లి ఈ పిల్లల ఏడ్చుకు ఆడవాళ్లు చిరాకుపడ్డా, మగవారి పక్కల్లో పిల్లలనుపడేస్తూ, ‘బొగ్గుపొయ్యిలు’ అంటించడానికి బయటకువెల్తున్నారు. ఆ విధంగ సైరన్కూత రోజు పుదయం అయిదుగంటలపే, తెలతెలవారకముందే కూస్తుంది. కార్మికవాడలేస్తుంది. పొద్దుటి ‘బదిలి’కి పోవాల్సిన వారికి పంటచేయడంకోసం కొందరు తొందరపడితె, రాత్రి బదిలీచేసి యింటికివచ్చేసరికి పంటచేసి పుంచాలని మరికొందరు స్త్రీలు పొయ్యి అంటించడానికి చేగిరపడతారు.

మగవారిని తట్టిలేపుతూ, నణుగుతూ, గొణుగుతూ, ఆడవారుపనులు చేసుకుంటుంటె, అటుగుణుస్తూ.... యిటుగుణుస్తూ కార్మికులు అయిష్టంగా లేస్తుంటారు. పిల్లలవేషులు, ‘టప్పుటప్పు’న బొగ్గుపొయ్యిలు అంటించడానికి బొగ్గుకొట్టేవప్పుడు కోళ్ళఅరుపులు, మురుగుకాల్యల్లో పండుల అరుపులు, బొగ్గుపొయ్యిలలోంచి వచ్చే పొగవల్ల వీడనిపొగ చీకట్లతో, ఆ పుదయం పల్లెల్లో కనిపించే పుదయం తీరుగ పవండుగ, ప్రశాంతంగ కనిపించదు. ఆంతమాపురుకప్పినట్టుగుంటది....

నైరన్ కూతకు చొరల బంగళాలో కూడ పనిమనుషులు లేచి వంటింట్లో లైట్లు వెలిగిస్తారు. నైరన్ కూతవిని, కంపెనీవారు పుడాలింగాట్టించి నియమించిన రామాలయం పూజారి ఆదరాబాదరాగలేచి రామచంద్రమూర్తిని లేపడానికి అరిగిపోయిన సుప్రభాతపు రికార్డులు వేస్తాడు. ముసుగుతన్ని పడుకొన్న కార్మికులు ఆ రికార్డుల రాదకు ఆగలేక, గుడిసెవాసాలు తగుల్తుంటే పుణుక్కుంటూ.... రిచ్చుకుంటూ లేచి దినచర్యలో పడతారు.

నైరన్ కూతకంటే, రాములోరి సుప్రభాతం కంటే ముందుగానే ఎల్లారెడ్డికి తెలివైంది. వెంటనే భార్యను లేపిండు. ఆమె బొగ్గులేక కట్టెలపొయ్యి అంటుబెట్టి వంటచేస్తుంది. ఎల్లారెడ్డి మంచంలో వెల్లకిలాపడుకుని గుడిశె పైకప్పుకేసి చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నడు. ఆరునెల్లక్రితందాక తన పల్లెటూళ్లోగడిసిన స్వేచ్ఛ మయమైన రైతుజీవితం యాదొచ్చింది. యిక్కడ అధికార్ల అణచివేత, దుర్బరమైన పని పరిస్థితులు, పుండడానికి సరియైన వసతిలేని మురికిగుడిశెలు యాదొచ్చి 'పెనం మీదినుంచి పొయిలపడ్డట్టే అయింది'. అనుకుంట లేవదోయిండు.

భార్య రాధమ్మ చాలా సేపట్నుంచి ఏదో చెప్పాలని మంచంవరకువచ్చి విగ్గుతో చెప్పలేకపోతోంది అదిగమనించిన ఎల్లారెడ్డి,

“ఏంది? ఏందో సెప్పాలని అచ్చి సెప్తలేవు” అని అడిగిండు. రాధమ్మ విగ్గుపడి చీకట్లోకి మొకూంతిప్పి “ఏంలేదు” అంది. లేచికూర్చుంటూ ఎల్లారెడ్డి మళ్ళీ అడిగిండు.

“సెప్పకుంటే సెప్పకపోతివి దాసుకో”

“దాసుకునేదేంవున్నది” నేలకంకచూస్తూ అన్నది.

“మరి?”

“ఏంలేదు యియ్యాలకొంచెం పొద్దుగాలరా....”

“అత్తె?” నుచురుచిట్లించి ఎల్లారెడ్డి అడిగిండు.

“అబ్బ! అన్నిసెప్పాలె”

“సెప్పకుంటే నాకెట్లతెల్లయి?”

“సాయంత్రం దాక్టరమ్మదగ్గరికిపోవాలె”

“దాక్టరమ్మ దగ్గరకా? ఎందుకు?” కనుబొమలు ముడివేసి ఎల్లారెడ్డి.

“ఎందుకంటే.... సువ్య దాపువు అయితానపు” అనుకుంట రివ్యనబయటకు వెళ్ళి రెండుచేతుల్లో రెండుకుండలు తీసుకుని యింట్లోకిచూస్తూ,

“పొయ్యిమీద అన్నం ‘పుమ్మగీలుతాంది’ పెట్టుకోనితిను, ఆల్పవైతే పంపులుబందెతయి” అని జెపజెప వెళ్ళిపోయింది. రాధమ్మని అందుకోబోయిన ఎల్లారెడ్డికి గుడిశెవాసాలు ‘ఫబుక్కున’ తగిలినయి. ‘అన్నన్నాయి..’ అని పుణుక్కుంటూ చేతిలో పళ్ళపొడివేసుకుని బయటకువచ్చాడు. దూరంగవున్న నీళ్ళపంపుదగ్గరనుంచి కోప్పడుకోవడాలు, తిట్లు ఎప్పుట్లాగె లొల్లిమొదలైంది. “యింత బాయిపన్నేసినా తాగు టానికి నీళ్ళకరువు. నీతల్లి ఎంకట్రావు పల్లెన రోడుకడ్డం కుండలు వెట్టుకోని పంపు లేయించుకున్నట్టు యిక్కడేదన్నసేత్తె బాగుండు” అని అనుకుంటూ మొఖంకడుక్కుని యింట్లోకివెళ్ళి అన్నంపెట్టుకుని నిన్నటికూరపెట్టుకుని తిని ద్యూటీబట్టలు వేసు కుంటుంటే పక్కగుడిశెలోంచి టింబరింగు కార్మికుడు వర్సయ్య “ఏవైందిరెడ్డి ? తయారైనవా ?” అని కేకేసిండు.

“అయిసాయె.... అత్తాన” అనుకుంట పండిరికి తగిలించిన టోపీని తలకుపెట్టు కొని బయలుదేరిండు. నీళ్ళకుండపెట్టుకొని ఎదురైన రాధమ్మనుచూస్తూ “పోతాన” అని కనుబొమలెగరేసి చెప్పిండు. రాధమ్మ మొగ్గతీరుగ మొఖం ముడుచుకోని “జెప్పనరా....” అంది. తలనిలుపుగా వూపుతూ “నర్సయ్య....పా” అన్నడు ఎల్ల రెడ్డి. యిద్దరు యిరుకు సందులోంచి నడుస్తుంటే నర్సయ్య అడిగిండు “జెప్పన రమ్మంటాంది ఎందుకు ?” అని.

“డాక్టరమ్మ దగ్గరికి పోవాలట” అని కొంచెంసిగ్గుపడ్తూ “నెలతప్పిందట” అన్నడు.

“అట్లనా” అని ముఖావంగ వూరుకున్నడు నర్సయ్య. బొద్దింకమీసాల్ని దువ్వకుంట, తనకు మొదటిసారిగ పుట్టినకొడుకువల్ల తనెంతసంబరపడ్డది తలుచు కొని, రేపోమాపో తనలాగె బాయిపనిచెయ్యడానికి సిద్ధపడ్డకొడుకును యాదికితెచ్చు కుని విచారిస్తూ నడుస్తున్నడు.

“నిద్రలేదారెడ్డి ? కండ్లుఎర్రబడ్డట్టున్నయి” అని మురుగుకాల్వ మీదినుంచి దుసుకుతూ అడిగిండు నర్సయ్య.

“నిద్రవ్వను కుక్కల్ దెం.... గుడిశెల ఒకచేవుడుకపోసుడు దోవలుకుట్టుడు అటిసురుకోని యిటిసురుకోని ఏరాతో పంటె కోడికురుకోలిగె ఓ నిద్రపట్టింది. మళ్ల

అయిదుగంటల సీటికంటెముందే తెలివైంది." కుండవెత్తుకునివస్తున్న ఒకామె దారివివ్వడంకోసం మహాగుడిశె గుమ్మంలోకివెళ్ళి, తిరిగి దారిలోకివస్తూ ఎల్లరై అన్నడు.

"పెద్దవూరుపెట్టు నడుసుదాయె తిన్నదిఅరిగెట్టు. నాకంటె శాలకాక నైకిల్ కొనుక్కోకపోతి, నువ్వన్నకొనుక్కోరాదు" అనిఅడిగిండు నర్సయ్య.

"నైకిలా ? నూతాలె.... బాయిపనికి తెచ్చినపెసలే తేరకపోయె" అన్నడు ఎల్లరై. అని ఓగుడిశెముందాగి "లింగయ్యా.... ఓలింగయ్యా" అని పిలిచిండు నర్సయ్య రెండుఅడుగులేసి ఆగిండు. "అత్తి" సమాధానంతోపాటు మసేషికూడ చెప్పిండు.

"ఈనెపలు ?" తాటిమాకుతీరుగ నల్లగబలంగవున్న యువకుని దిక్కుచూస్తూ నర్సయ్య అడిగిండు. సమాధానంగ ఎల్లరై....

"లింగయ్య అని మనబాయికే నిన్నటిదాక బదిలీపిల్లరుగ వస్తేసిండు యియ్యాల ట్టుంచి పెంపరి మజ్జారుగ అత్తాండు" అని చెప్పిండు.

లింగయ్య తనగుడిశెముందు పనిచేసుకుంటున్న తండ్రిదిక్కు, తలుపుపెనక నిలబడిచూస్తున్న భార్యదిక్కుచూసి "పోతాన్నేఅయ్యా" అన్నడు. తట్టకు తీగెలు కట్టుకుంటున్న లింగయ్యతండ్రి కట్టడం ఆపి

"పోగని దిద్దా ! పదిలం. మీ బాయిల "డిపిల్లిరింగు" 1 నడుత్తాందట జెర పదిలంగపెదులు" తనఅనుభవాన్ని చెప్పిండు. ముగ్గురుకలిసి కొంతదూరంనడిచిన తరువాత నర్సయ్య అడిగిండు.

"పిలగా.... లింగయ్యా.... మినాయిన ఏంవస్తేస్తడు" అని.

"ఫైవింట్ల కోల్పిల్లరుగ" సమాధానంచెప్పిండు లింగయ్య. నర్సయ్య పెద్దగాసప్పచూ "సెత్లి బాయిపనోనికడుపున బాయిపనోడుపుడులడు" అన్నడు మళ్ళి అలానే.

"మరైతెవనెగని పెండ్లిఅయిందా ?" అని అడిగిండు వెనకకుతలతిప్పి. ఎల్లరై ఆండుకుని, "నెలరోజులకిందనే అయింది" అనిచెప్పిండు. ఎందుకోగాని నర్సయ్య "చ్చు....చ్చు" అని చప్పరించిండు, తారురోడ్దెక్కుతూ.

1. డిపిల్లిరింగ్ : గుహాలతీరుగ తొలుతుకుంటూపోయి, తిరిగి వెనక్కివస్తున్నప్పుడు మొదట పదిలిపెడుతూపోయిన బొగ్గును తీసేవద్దతుల్లో డిపిల్లిరింగ్ ఒకటి.

తారుచోడ్డుమీద చొగ్గుట్రాన్స్ సోర్స్ చేసే లారీలు ‘చిరచిర’ శబ్దంచేస్తూ అటూ యిటూ పరుగెత్తుతున్నాయి నైటుషిఫ్ట్ కార్మికులు తిరిగివస్తున్నారు. పొద్దుటిడ్యూటీకి వెళ్లాల్సిన కార్మికులు వెళ్తున్నారు నైకిళ్లున్నవారు నైకిళ్లపైనా లేనివారుమాత్రం కారీ సడకన ముందే బయలుదేరి అడ్డదోపలగుండా నడుస్తున్నారు.

సర్పయ్య, ఎల్లరెడ్డి, లింగయ్య రోడ్డుదిగి అడ్డదోపలగుండా తంగేడుచెల్లె లోంచి నడువసాగిండుక్క. ఎల్లరెడ్డి కాలు పట్టిపట్టివేస్తూ నడచడానికి అపస్తపడుతూ

“నర్సయ్య... యీ బాగమండతానయి” అన్నడు.

నైకిలుంటెనేమొ జెర జెప్పనతగ్గు, కొన్నిరోజులు గిట్లనేమండి కాయలు గాత్తయి. ఆయంక తక్కువైతయి” అని వెనక్కుతిరిగి

“ఎల్లరెడ్డి! అసలు బాయిపనిఅంటేనే బాంచెపని, నీతల్లి దీనంతలుచ్చుపని దునియలగూడలేదు. యింత అరువమోడుకట్టం యిన్నియిబ్బందులుపడుకుంట చేసే గాడ్డికొడుకు యింతెపదులేడు, వాడెవడో ఎంకట్రావడు పాడినట్టు తెల్లారిలేస్తే అన్నిదాదలే” అన్నడు. అంతావిన్న ఎల్లరెడ్డి

“చా.. నర్సయ్య దీనికంటె ఎగునంజేసుడు సుఖంగుండె” అని వాపోయిండు.

ఎక్కడెవడులేక అక్కమొగుడు దిక్కైవట్టు - మాఅసొంటోనికంటె గతిలేక అట్టుడుకావట్టె, మరి నీకేవైవయా? బంగారవోలగె “ఎగునం” జేసురబతుకక అని నర్సయ్య అంటె.

“ఎంచుకులేదు, నాలసోందోళ్లు యిద్దరుచేసినా దంగడి. కసివీంలాభం? గడియరికామిలేదు గప్పరాకడలేదు, అయ్యగారినంపాదన అమ్మగారి పసుపుకుంకు మకు సరిపెయినట్టు. అండ్ల పండిందిలేదు పెయిందిలేదు. పొట్టకెల్లుడే బ్రీఱ్మా కష్టంఅయితాంది” వ్యససాయంలో తనఅసుఖం చెప్పిండు ఎల్లరెడ్డి.

“జొనయ్యో రెడ్డి.... పురుగుపుట్టదిని పుట్టలుండబుడ్డికాక నేనోఎకురం పొలం గొన్న. నీతల్లి అండ్లపండిందిలేదు పెయిందిలేదు, ఏటిలేడు ‘అక్కానే’ అమ్మ కత్తసని సూత్తాన” అని తాను ఈమధ్య ప్రారంభంచేసిన వ్యససాయం గురించి చెప్పిండు నర్సయ్య. లింగయ్య మపునంగ వారివెంట నడుస్తున్నడు. ముగ్గురూ తంగెళ్ళసుంచి చొగ్గుకుప్పల్లోంచి నడుస్తున్నారు.

“ఈ నెల జీతం ఎంత?” యథాలాపంగ నర్సయ్య అడిగిండు.

“నాలుగు వందలు” తక్కువ చెప్పిండు లింగయ్య,

“నిన్నుగాదు రెడ్డిని అడిగిన” వెనకకుతిరిగి చెప్పిండు నర్సయ్య.

“నాదా ఆరువందలు” అన్నడు ఎల్లరెడ్డి. నర్సయ్య విచారిస్తున్నట్టు....
“మజ్జూర్ పనాయె.... ఫిలింగులంటె ఏదెనిమిదివందలు దొరుకు” అన్నడు.

“మాదొరుకు.... చాలనైసన్ని రోజులు ఫిల్లింగ్ సేత్తసనుకున్నగని.... రోజు రిటనేనాయె గాబావపల్లెక ఈ మజ్జూర్ పనికి వొప్పుకున్నగాదు” సంజాయిషిగ చెప్పు కున్నడు ఎల్లరెడ్డి.

“ఓ గావి రెడ్డి.... రోజు ‘డిప్లరింగు’లకు ఎందుకత్తవు ? ఎటన్న ‘ఎక్టింగ్’ 2 కమాన్లకుపోరాదు.” అన్నడు నర్సయ్య సలహాతీరుగ.

“రాన్నెల్లకోసారి టర్మిషనిచ్చుకుంట అండర్ మేనేజరుసారు డిప్లరింగే తోల్తాండు” అన్నడు ఎల్లరెడ్డి.

“యింటికాడ ఎగుసంజేసినట్టు మొద్దుతీరుగసేత్తె ఎందుకు తోలడు ? అయితే వానెగని, యాక్టింగు కత్తాండా ?” అని అడిగిండు నర్సయ్య.

“యాక్టింగులేదూ మన్నులేదు, గదేమజ్జూర్ జీతం” నిరాశగ అన్నడు ఎల్లరెడ్డి.

యాక్టింగుకడితె ఎంతలేదన్న యింకో సూరూపాయలు దొరుకు” నిట్టూర్చి అన్నడు నర్సయ్య. దానికి జవాబుగ ఎల్లరెడ్డి “పర్మనెంటు మజ్జూర్లలే యాక్టింగు కడ్డరటకద” అన్నడు. ఎల్లరెడ్డి చెప్పిందివిని భక్తుననవ్వి “సీతల్లి భలేగున్నది. అటు టర్మిషనిచ్చుకుంట పర్మెంటుకానియ్యరు. యిటు ఏపనిచెస్తె ఆపని జీతం యాక్టింగు కట్టియ్యరు. సీతల్లి.... భలేదోప్పం” అన్నడు నర్సయ్య.

“నూటదొంచై మజ్జూర్లవోళ్ళను పర్మెంటు చెయ్యన్నని రూలున్నదని యూనియ వోళ్లు పోషల్లేసిండ్రికద” యూనియన్ రాజకీయాలు తెలియని ఎల్లరెడ్డి అమాయ కంగ అడిగిండు. నర్సయ్య మల్లనవ్వి....

“సీతల్లి ముండమొయ్య కంపినే అంటె దానిజుట్లకెల్లి ఎల్లినోల్లు యూనియ వోల్లు. ఈమద్య గసోంటిపనులుకూడ సేయించుకులేదు. ఎవడన్న గట్టిగ మాట్లాడితె నొకరి పూడకీకిచ్చికు పోలీసులకు పట్టిచ్చుడు. నొకరుపెట్టిత్తమని వెయిలకు వెయిలు మింగికూకుండుడు. అంతకుదప్ప యిప్పుడు వాల్లేంజెయ్యలేరు” అన్నడు. ముగ్గురు

2. హెడ్డింగ్ కమాన్ డెవలపింగ్ వర్కింగుఫ్లేసు.

మరికొంతమారంనడిచి ఒక గుడిశెముందాగిండ్రి. అప్పటికే పుదయం ఏడుగంటల సైరన్ కూస్తుంది. ఎత్తులు వంపులుకలిగి చిన్న చిన్న తంగేడుచెట్లు అడివిదంతెలు కలిగిన విశాలమైన ప్రదేశంలో, జాయికి ఫర్లాంగుదూరంలో వెలసిన సారాయి గుడిశె అది. ఒంటినిట్రాడు గుడిశెలో.... ఓ సారాయి క్యాను కొన్ని గాజుగ్లాసులు ముందు పెట్టుకుని, ఖతాపుస్తకం కాళ్ళపైపెట్టుకుని, యింకా యివ్వని పద్దులగురించి లెక్కలు చూసుకుంటూ, ఎచ్చేపోయే కార్మికులను కనిపెడుతున్నడు కొట్టువాడు. కొట్టుముందు ఆగాడు నర్సయ్య. జేబులోంచి వందరూపాయలు కొట్టువాడికిస్తూ....

“మొన్న అటునుంచి అచేపోయిన లెక్కచూసుకోని కొట్టెయ్” అని హెచ్చరించి “రాండ్రీ” అని మళ్ళీ నడక సాగించిండు,

అడ్డదోపదాటి తారురోడ్డెక్కారు. వంపుగావున్న తారురోడ్డుపై నైకిల్ గంటలు గణగణలాడిస్తూ, కార్మికులు రివ్వున దూసుకుపోతున్నారు. కొద్దిసేపు మవునంగ పూరుకుని “నర్సయ్య.... నెలనెలా వందరూపాయలు సారాకోసం ఖర్చుబెడతవా?” అని ఆశ్చర్యంగ అడిగిండు ఎల్లరెడ్డి. నర్సయ్య చిన్నగానవ్వి....

“ఏందనుకున్నవ్ బాయివనంచే నాలోజలుగడితై నీకుతెలుత్తది. నీతల్లి.... తెల్లారకముందేలేసి వుడికీవుడకని కూడు బుక్కెడుతిని పొద్దువోయిందని ‘పిరోపిరో’ అంట ఈడ్చుకుంటీడ్చుకుంట ఎగపోసుకుంట ఎండనక వాననక మైళ్ళకు మైళ్ళురికి ఎక్కడికో పాతాళంబెయినట్టు అరువైదెబ్బైపాయలు జారుట్లబూరుట్ల దిగెటాళ్ళకే కాళ్ళన్ని రిళ్ళలువారె, యిగ పనికాడికి పొయెవారకె గు....బట్టలుతడిసె యిగ ఏ పొద్దుకో ఖాలిటబ్బులితై పొట్టనరాలు తెగంగ పేసిలకు³ దొబ్బుకపోయి, వళంగాని పొగల, కుమ్మలవెట్టి వుడుకవెట్టినట్టు వుండె.

గరిమిపేపిలనుంచి రేసులెక్కి, డీబులుదిగి, పొగకు వస్కువస్కున దగ్గు కుంట, ఆ గరిమికి మాంనమంతవుడుకంగ, పుట్టెడుబండకింద నచ్చినసావెరుగక బతికిన బతుకెరుగక రెడ్డి : నెత్తురునెఁపుటజేసి, బొగ్గుదిని బొగ్గేరిగి, యిచ్చినటబ్బులు నింపి, కడుపులపేగులు తెగంగ మళ్ళభర్తి దొబ్బి ఆడుకు అందిచ్చి వంపుకాడ తానంజేసి, మళ్ళ మోకాళ్ళమోచేతులు పట్టుకుంట అరువైదెబ్బైపాయలు ఎక్కెటాళ్ళకు అయ్యా : యిద్దరీడ్చి ముగ్గురుతన్నినట్టు పెయ్యంత పచ్చివుండోలిగె ఆయె. మల్ల ఎక్కన్నో కాలిపెయిన గుడిశెకు నడివిపోవన్నన్న నైకిల్ తొక్కన్నన్న యాష్టచ్చె.

అదేసాయె సచ్చిబలికి యింటికివోతె ఆడేవన్న 'సౌలత్' పుంటదామన్నా, గుడిశెల్ల పుడకపోత, బడిబంధం సక్కగలేక పోరగాండ్లలోల్లి, మురుగువాసన, నీతల్లి గాసీదర ధరించలేక "సవ్వో దో సవ్వో" సార తాగిపంటె కసేపు ఆలిట్టమర్పిపొయి మొద్దునిద్రొడతది. లేకుంటె గీ బాడుకావు బాయిపనిసేపి వట్టిగపంటె నిద్రొట్ల వడుతది?" అని బాయిపనోని బాధలు నర్సయ్య చెప్పుకొస్తుంటె ఎల్లరెడ్డి సబబే అన్పించింది.

మేనేజరు కారుహారన్ చప్పుడువిని పక్కకుజరిగి పడుస్తున్నరు. కాలిపడకన నైకిళ్ళపైన పోతున్నవారికండలో దొగ్గుదుమ్ము లేపిపోపి మేనేజరుకారు షెడ్లోకివెళ్ళి ఆగింది. ఆయన ఆదరబాదరి మ్యాన్-వే వైపువెల్తుంటె చూసేవాళ్ళకు వేషంవిప్పిన యముడు యాదొచ్చిండు. మ్యాన్-వేలో హాజరు చెప్పేవాళ్లు చెప్పుతున్నరు. ల్యాంప్ల కోసం పోయేవారు మేడమెట్లెక్కిపోతున్నరు. పనిముట్లుతీసుకుని డిస్ట్రిబ్యూషన్ కు ఎదురుచూసేవాళ్లు కొందరు, యింకా నైకిళ్ళపై దూసుకువచ్చేవారు మరికొందరు లైమెన్ కార్మికులు ట్రామర్సు. టింబరింగు కార్మికులు ఎక్కడివారిక్కడ గుంపుల మాదిరిగ నిబడిపుండి పిచ్చాపాటి చర్చించుకుంటున్నరు. కోల్ ఫిల్లర్లు తట్టలు చెమ్మా సుబ తెచ్చుకుని ఆ వర్కింగ్ ప్లేసుల గాలిలేదని, ఈ వర్కింగుప్లేసుల మెట్లులేవని మరోచోట 'డేబు'నడుపొద్దని గ్యాంగులవారిగకూర్చుని తీవ్రంగ చర్చించుకుంటున్నరు.

ఉదయం ఎండతీరుగనే, అధికార్లు కార్మికులమీద చిటపట లాడుతున్నరు. జనరల్ షిప్ మజ్దూర్స్ అందరూ నెత్తిమీద బండలుమోస్తూ టబ్బులు నింపుతున్నరు. బాయిలోపల కట్టడాలకోసం 'షేషన్స్' పెద్దపెద్ద బండలు సుత్తిలతో వగులగొడు తున్నరు డిస్ట్రిబ్యూషన్ బుక్ ఒకచేత్తో పట్టుకుని పెన్నుగల మరోచేతిని ప్రొద్దుపొడు పుకు అద్దంగపెట్టుకుని హెడ్ వోపర్ మన్ రాజయ్య మజ్దూర దగ్గరికివస్తూ....

"ఏడవోయిండ్రిలో ఈ మందంత ? నిన్న శనివారం కొండు మజ్దూరని నా పెండ్లికచ్చినట్టు అచ్చిండ్రి. ఈరోజు ఎవడు గతిలేనట్టేవున్నది, ఆ..... నీయవ్వ కర్మంపెండ్లాం ముండమొయ్యగదరో. టింబరింగ్ మొఖద్దమకు ఎవల్నిత్తు లైన్ మెన్ మొఖద్దంకు ఎవల్నిత్తు, మెషినోళ్ళకు ఎవల్నిత్తు?" అని దీర్ఘాయతీస్తుంటె.... బండ మోసే మజ్దూరలోనుంచి ఒక కంఠం రాజయ్య మాట్లాడే డిస్కోవోనే.... "దొరల

దూరంగ ఆఫీసురూంలోంచి సేప్టెంబరు రాగిచెంబుగుండు పుణకుంటూ బయటకువచ్చింది. యిందాకకూర్చుని వాదించుకుంటున్న కోల్ ఫిల్లర్లు కొందరు ఒకర్నిపట్టక ఒకరులేస్తూ.... “సహె.... పారా.... పాండి” పొయ్యి సేప్టెంబరు అడుగువాం. నిన్నటిసంగతి మర్చిపెయిండా?” అని గుంపుగావెళ్ళి చుట్టుమూగిండ్ల పుత్తరదేశపు గుప్తగారిని, అంతమందినిచూసి జడుసుకున్నడు. నిన్నతనను బాయిల, వేడివర్కింగుప్లేసుల గంటసెయినిలపెట్టి చెమటతో బట్టలన్ని తడిసేదాక, తిట్టినతిట్టు తిట్టకుండ గాలిలేదని తిట్టినసంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి బయపడిపోయిండు. అండ్ల మళ్ళ తెలుగువాడు. ఎర్రని డోడిగుండుమీద చిరుచెమటలుపట్టినయి. అయినా కోల్ ఫిల్లర్లు దిక్కుచూసి ఏంకావాలి? అన్నట్లు కసుచొమలెగరేసిండు. మందిలోంచి ఓ గడ్డం సాహెబు ముందువొచ్చి “ఈడికి మూడోజల్లుంచి చెప్తానం, ఎవకుపట్టించుకుంట లేరు. టూసీము⁴ ఫిష్టివోడిబుల గాలిగురించి లోవల్నేమొ పుచ్చదీచైమండుతంది గర్మికి.” అని అనంగనే సాహెబును, సాహెబుగెడ్డాన్నిచూసి హిందీవచ్చుకాబోలు ననుకుని “హా బై ముయే....” అంటూ యింకేదో చెప్పబోతే ఒక కార్మికుడు కిసుక్కుననవ్వి “సాయా ఆకు నగంతురుకోడు. నాకన్నయింత బాసఅత్తదిగని వానికి అసలేరాదు” అన్నడు. సాహెబుకోపంగ

“బలిపినాపుర లచ్చిగా” అని మూతిపోట్లు పొడువబోయాడు. మిగతావాళ్లు భక్తుననవ్విండ్ల.

నర్దారు ఓవర్ మన్లదగ్గరికి, ఓవర్ మ్యాన్లు అండర్ మేనేజర్లదగ్గరికి, అండర్ మేనేజర్లు మేనేజర్ దగ్గరికి ‘అను’కొయ్యలతీరుగ తిరుగుతున్నారు.

మైసమ్మగుడిని మజ్జాకాకడు సీళ్ళతో కడుగుతున్నడు. మ్యాన్-వేముందు మైసమ్మ గుడిపక్కన టింబరింగుకార్మికులు నిలబడి ఎంతకూఎక్కని నైటుషిఫ్ట్ టింబరింగ్ కార్మికులకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. పొయి పనిచేయాల్సిన డిపిల్లరింగ్ డిస్ట్రిక్టు ఎలాపుందోనని గాభరాపడిపోతున్నారు.

వాలినమీసాలాగల టింబరింగుకార్మికుడు చంద్రయ్య, నర్సయ్యతో “యియ్యాల మనకు కొత్తచెంపరీ మజ్జార్ లింగయ్యఅత్తాండు” అనిచెప్పిండు. నర్సయ్య లింగయ్య దిక్కుచూసినవ్వి “వానికేంది నీతల్లి.... కుర్కొక్కరున్నడు. మొన్ననే పెండ్లి ఆయిందట పోరి నీలుకున్నట్టుగున్నది” అని మళ్ళ నవ్విండు.

“ఎల్లరెడ్డి జెబుపొద్దుగాల వోతడట, భార్యను తీసుకోని దాసఖానకు పోతడట” పొగాకుతుంచి నోట్లోవేసుకుంటూ టింబర్ మెన్ మల్లయ్య చెప్పిండు.

“ఎందుకట ?” వాలినమీసాల్ని మీదికి తిప్పతూ చంద్రియ్య అడిగిండు.

“ఎందుకంటే రేపోమాపో రెడ్డికి కొడుకోబడ్డో పుట్టవోతాండ్రో” పక్కకు తిరిగి ఎల్లరెడ్డి దిక్కుచూస్తూ అన్నడు నర్సయ్య. ఎల్లరెడ్డి కళ్ళల్లో ఒక్కక్షణం వెలుగు. తిరిగి నర్సయ్య అన్నడు.

“ఎమ్మోసా.... పొద్దుగాలవోతమని మీద అనుకోవద్దు, నైటుషిఫ్టు యిదు వరదాక ఎక్కడేదంటే డిప్లరింగుల ఎట్లున్నదో ఏందో?” విరక్తిగ పెడిమలువిరిచిండు.

“ఆ కూలుడు, ఆ టాపునప్పుడు రాత్రి కలలగూడ కనిపియ్యవట్టింది. నీయక్క బయానికి నిద్రపల్లెదు నర్సన్నా” అని చెప్పిండు మల్లయ్య. అంతవరదాక పళ్ళల్ల పుల్లలు దూర్చుకుంటున్న పొట్టి ఓదెలు నవ్వి “గంతపిరికి” అన్నడు. మల్లయ్య రోషంగ “నీయక్క మొండిమొదలారివున్నపు నత్తెవ్వుటానికి నీకు పెండ్లమా పోరగాండ్లా ? నీకేందెలుత్తదిరా సంసారిబాధ” అన్నడు. టింబర్మ్యాన్స్ తెంపరరీ మజ్జోర్స్ అందరూ మూడురోజులుగా ప్రమాదంగ తయారైన డీపిల్లరింగ్ డిస్ట్రిక్టు గురించి తలుచుకుంటు బయపడిపోతున్నారు.

కొండచిలువ చప్పరించి, బయటకు నాలుకతో తోపినట్టు నైటుషిఫ్ట్ టింబర్ మ్యాన్స్ తెంపరరీ మజ్జోర్సు వెనకాలె డీపిల్లరింగ్ వర్కర్ (సూపర్ వైజరు) పైకి వచ్చిండు. వర్కర్ చార్జ్ యివ్వడం కోసం రూంలోకిపోయిండు. ఎక్కిన టింబరింగు కార్మికులు చేతుల్లోని గొడ్డళ్ళను అంపాలను, పికాక్సలను కిందపెడతంబె ఆందాక నిలబడిఎదురుచూసిన మల్లయ్య చంద్రియ్య. ఎల్లరెడ్డి ముగ్గురూ ఆత్రీంగ అడిగిండు

“డిప్లరింగు ఎట్లున్నది ?” అని ఒకరంటే “గోప్ కూలిందా లేదా ?” అని మరొకరు. “మాషిష్ట్ మంచిగ నడతదా ?” అని వేరొకరు ప్రశ్న మీద ప్రశ్న వేస్తుంటే నర్సయ్య కసురుకుంటూ,

“వనరాదుర్రో.... మీదపడ్డట్టు ఏందాఅడుగుడు ?” అని నైటుషిఫ్టు కార్మికుల దగ్గరికివస్తూ....

“ఏమాయెనే బాలన్నా ! రోపల గోపుఎట్లున్నది ?” అని అడిగిండు. బాలన్న నడుముకు చేతులానించుకుంటూ

“మూడోరోజులుంచి ఎట్లున్నదో గట్లనేవున్నది. ఒకటే నిటవట పైనమీద ఎక్కక్కోటాపు పట్టువదిల్చుట్టు ‘గుప్పు.... గుప్పు’ మని ఒకటే నప్పుడు. పెద్దపులి నోట్లైకుపోయి అచ్చినట్టు బయం బయంగ లోపలికివోయి ఓ తట్టెత్తుతరో లేదో, యాన్నో ‘పటపటానెటా’లకు, పట్టేసెటోళ్లు ‘గెబగెబాని’ ఒకటె పురికచ్చుడూ నర్పన్నా నాకైతె బాంచెన్ పి....లువాయి కపాలం బట్టినయి తాపకోసారి” అని చెప్పంగనే మరో చార్మికుడు

“జెర్రయితె మేం అందరం వొడిసెటోళ్ళమె లోపలకొంచెం కూలివప్పుడు మా కొంకులు తొక్కినట్టే అచ్చింది.” కళ్లుపెద్దగ అటూయిటూతిప్పుతూ అన్నడు.

“ఒగన్నాగడు దొబ్బుకుంట పురికత్తె అగోసూడు దెబ్బలెట్ల తాకిచ్చుకున్నరో” అని బాలయ్య నర్పయ్య నుద్దేశించి చెప్తూ....

“నర్పన్నా....సైదో, బాటమో పెట్టుకోని మావబ్బిం గడుపుకోని బురుదల బండేసుకోని దాటి అచ్చినట్టు అచ్చినం. లోపలొక్కదాటులేదు పెద్దాంఅంటె కడుదాం అంటె తుంటలులెప్పు. ఒక పేసిల నపోర్టులు లెప్పు మీరుమాత్రం పదిలం” కాళ్లుకాళ్లు తాకులాడుతుండగ వెళ్ళిపోయిండు.

డీపిల్లరింగ్ పనిస్థలం ప్రమాదంగ వుందని తెలుసుకోని టింబర్ మ్యాన్స్ కి గుబులుపుట్టింది. బతుకుపట్ల తీపికలిగింది. వీలైనంతవరకు డెవలపింగ్ వర్కింగ్ ప్లేసుల్లోకి పోవాలని ఎవరికివారే ఎత్తులువేస్తున్నారు. డీపిల్లరింగ్ డిస్ట్రిక్ట్ సర్దార్ రంగయ్య చార్జ్ తీసుకుని టింబర్ మ్యాన్స్ దగ్గరికివస్తూ “పారాడుండి” నర్పయ్య” పాండి” ఫస్టయిడ్ కిట్ లోదూది బ్యాండేజీ వుందోలేదో చూసుకుంటూ అన్నడు

“లోపల తుంటలేదట, దాట్లులెవ్వట, గడికోసారిగోప్ జెదిరితాందట : గవ్వే పసులు పాండ్రంఅంటె ఎట్లమొఖద్దమ్ ?” అని చంద్రయ్య అంటె “యియ్యాటికి ఒక రోజు ఫిల్లర్స్ లను ఎటన్నతోలి డిప్లరింగు బందునెద్దేంది” అని మల్లయ్య అన్నడు.

“నేనుగట్లనే అడిగిన మేనేజర్ను” తల గమ్మత్తుగ వూపుతూఅన్నడుమొఖద్దం.

“అంటె ఏవన్నడు?” మల్లయ్య, చెంద్రయ్య యిద్దరు ఒకేసారి అడిగిండు

“అవునండీ నేను కూడ ఈబాయినుంచి వేరేబాయికి వెల్తానంటె ఎవరూ వెళ్ళ నివ్వడం లేదండీ పైదొరలు అన్నడు”

“ఆ వాళ్ళకేంది : గట్లనే అంటరు అట్లచ్చిట్లవోతరు వాళ్ళకేం తెలుసు? రేపే

దన్నయితే ఎవనిసేతులు వానినెత్తిమీదపెడ్డరు” అంటూ “రాంద్రేముర్రా” అని మిగతావారిని పిలిచిండు నర్సయ్య.

“నాకు రాంగనే కడుపునొప్పి మొదలైందే నర్సన్నా నేను పోర్స్యం⁵ డిస్ట్రిక్టు బోయి అటోళ్ళను యిటుతోల్త” అన్నడు చంద్రయ్య ముక్కువిరుస్తూ.

“ఎందుకత్తర్రా యిసోంటి పండవాట్లగాడ్డలు పోర్స్యంబోయిమాత్రం పంటా వుర వరుపేసుకోని.” గొడ్డలి బుజానపెట్టుకుంటూ కోప్పడ్డడు నర్సయ్య. చంద్రయ్య తేలుకుట్టిన దొంగతీరుగ పూరుకుంటె, మల్లయ్యమాత్రం కిటుకు కనిపెట్టిసవాడి తీరుగ.

“ఆఁ డిప్లరింగు బాగలేదంటె కడుపునొప్పిలేసింది. లేకుంటె ఎందుకులేసు ?” అన్నడు. అందాక చప్పుడుచెయ్యని ఓదెలు లేచినిలబడుతూ “ఎహే గదేంజేత్తది పీకుద్దా ? పోదాంపాండి” అన్నడు నర్సయ్యకోపంగ “ఓహో బయిలెల్లిందే పడే టావును ఏయివెట్టి ఆపెటట్టుగున్నడు. నీతల్లి మాటలుమాట్లాడుమంటె మాట్లాడుతరు”. అని కోప్పడుతూ మ్యాన్-వేలోకి దిగగానే మిగతాముగ్గురు టింబర్ మ్యాన్స్, నలుగురు తెంపటరీ మజ్దోర్స్ అనుసరించిండ్రి- ఫిల్లర్సుకార్మికులుతదితరులుకొందరు దిగుతున్నారు. మరికొందరు వారి వారి పనుల్లో యిబ్బందులగూర్చి అధికార్లతో తగుపు లాడుతున్నారు.

పోజుతీరుగకాకుండ ఈరోజు మరింత బయపడుతూ దిగుతున్నారు టింబర్ మ్యాన్స్. నర్సయ్యమాత్రం ‘బొనుగ’ గొడ్డుతీరుగ గొడ్డలికాను కిందానించుకుంట దబదబ నడుస్తున్నారు. మిగతావాళ్ళ మనసు మనసులలేదు.

“అంత అగులుబగులు అయితాదేమల్లన్నా” అన్నడు చంద్రయ్య. “నాకు జెప్పు” అనివత్తివచుకుతూ బురదగావుండటంవలన జారికూలబడి పోయిండు మల్లయ్య. “అయ్యో.... అయ్యో” అనుకుంట లేవదీసిండ్రి మిగతావారు.

“ఓరోజు నలుగుర్నివెట్టి మెట్లుకొట్టిత్తెందో” అన్నడు చంద్రయ్య.

“నలుగుర్నివెట్టి తవ్విత్తె వానికి నాలుగుబుబులు బొగ్గునిండుద్దా ?” వెటకారంగ అన్నడు నర్సయ్య.

“నీతల్లి సేట్టికమిటి మీటింగటబెడుతరు. అండ్లున్న గాడ్డికొడుకులంత లడ్డు,

చాయకోసమే కసేపుండిఅత్తరుగని, గాడగట్లున్నది గీడగిట్లున్నది అని ఎవడు చెప్పడు” అన్నడు నర్సయ్యనడుస్తూనే.

“డిప్లరింగంటె ఏంది?” కుతూహలంగ అడిగిండు లింగయ్య ఎల్లరెడ్డిని.

ఫాబ్రికాచేదాక పిల్లర్లు యిడిసిపెట్టుకుంటపోయి ఫాబ్రికాంగనే ఎసుకకుమర్చి యిడిసిపెట్టిన పిల్లర్లను లేకుంట తీసేవద్దతిని డిప్లరింగంటరు అన్నడు ఎల్లరెడ్డి. “మరి గోప్ అంటె?” మరోమాట అడిగిండు లింగయ్య. “గోప్ అంటె బొగ్గుపిల్లర్లు లేకుంట తీస్తాంటె ఖాళిగా ఏర్పడుతదిసూడు దాన్నే గోప్ అంటరు. దానిమీద బండకప్పు ఆగి సూసుటానికి బయంగుంటది.” అన్నడు కళ్ళు పెద్దవి చేసిచెప్తూ. “తొలుసుకుంటపోవుడే దేంజరంటె మళ్ళరేకుంట తీసుకచ్చుడు యింక దేంజరన్న మాట” తనకుతానే అనుకున్నట్టు అనుకున్నడు లింగయ్య. అట్లాఅనుకుంటుంటె “ఓ సుసుమదా! సూత్తువుగని రారాదు ఎన్నడుగాలేదా డిప్లరింగు” అని అంటున్న నర్సయ్య సుదుటికి పైనటాప్ కు నపోర్టుగ ఎక్కించిన ‘గాడర్’ తలకు ఫతక్ మని తగిలింది. నర్సయ్యకు కండ్లనీళ్ళుతిరిగినయి. కొంతమంది కోల్ ఫిల్లర్లు డిప్లరింగ్ లోకి వస్తూ అధికార్లను తిడుతున్నారు.

“ఒకరోజు డిస్ట్రిక్టు బందువెట్టి వేరేమిషిన్లకు పంచమంటె పంచరట. వానప్పి లంగనోళ్ళల్లనా....” అని తిట్టుకుంటూ దబదబనడుస్తూ పోతున్నారు. చాలాచూరం వడుతూలేస్తూ, బురదలో చీకట్లోనడిచి డిఫిల్లరింగ్ డిస్ట్రిక్టు చేరుకునేసరికి నర్దార్ రంగయ్య ‘ఎండ్ లెస్’ 6 రోస్ తోవగుండా ముందేవచ్చి జంగ్లన్లోకూర్చున్నడు.

“పోనావా? లోపలికి” అని అడిగిండు నర్సయ్య.

“మెడకువద్దపాము కరుపకమానుద్దా?” అంటులేచి ఓమజ్జార్ పంక తిరిగి “సాయిలూ! నువ్విక్కన్నేపుండి ఎవల్ను లోపలికిరానియ్యకు మళ్ళ నేను మనిషిని తోలేదాక” అని చెప్పి టెబిల్ మ్యాన్స్ ని మజ్జార్స్ ని వెంటబెట్టుకుని వర్కింగు ప్లేసులు చూసుకోడానికి పోయిండు నర్దార్.

పైన బండటాపుకు లైట్లుపోకనచేస్తూ వీసైడువారిగిందో ఎక్కట టాపు ప్లస్ వాదిలిందోఅని మెల్లిగా అడుగులో అడుగేసుకుంటు నిద్రపోతున్న పెద్దప్పలి గుహ

6 ఎండ్ లెస్ రోప్ : బావిలో నమాంతరప్రదేశాలైన తెవల్లలో భక్తి, ఖాళీబబ్బలు ఒకచోటినుండి మరోచోటికి తీసుకుపోవుటానికి రెండు ట్రాక్ లైట్లు ఒకేలెవల్లో

లకు పోయినట్లు పోతున్నారు లెవేలోంచి. కొద్దిమూరలవున్న గోప్ వీరియాలోంచి వమైన చిప్పుడుపస్తుందో ఏమో అని చెవులు నిక్కబెట్టుకోని నడిచి “గోప్” దిమ్మల దగ్గరికి వెళ్ళి గోప్ లోకి లైబ్రరీలోకి వెళ్ళిపోకన్ చేసి చూస్తున్నారు.

“అబ్బో! ఎంత మోరంగున్నది? ఎకురం ఎచ్చతోటి టాపు ఎట్లాగిందో సూడు” కండ్లు పెద్దవిచేసి చూస్తూ ఆశ్చర్యపోయిండు లింగయ్య.

“దాని ఆవల సూడు తెల్లగ గుట్టలుగుట్టలుగ కూలింది సూడు ఆదంత టాపు కూలినదాపతు ‘వుసికబండ’” చెప్పిండు ఎల్లరెడ్డి.

“ఆ బండకూలంగ దానికిందుంటె.... వామో” గుండెమీద చేతులేసుకుంటు అన్నడు లింగయ్య.

ఎక్కడో నైడునుంచి దొంగుపెళ్ల జారిపడ్డట్టు అయింది ఒకర్నొకరు తోసు కుంట పరుగెత్తుకొచ్చిండు.

అది గోప్ కూలేచప్పుడు కాదని గ్రహించిన రంగయ్య సర్దార్ “ఆగుండి, ఆగుండి” పెట్టినప్పుడే” అని అరిచిండు.

నర్సయ్య తల అడ్డంగవూపుతూ.... “మారె మొఖద్దం యియ్యాల ఆ పర్కింగు ప్లేసులు బందువెట్టుండి. సైదో, బాటమో యిటెంకల సూసిపెట్టింబుండి” అన్నడు ఎగపోస్తు. మిగతావాళ్లు ఒక్కపరుగుతోపోయి జంక్షన్ చేరిండు “పొద్దుటిబదిలి దొరలబదిలి మనిట్టం నడుత్తదా? ఓ అరగంట గోప్ సంగతి సూసిసూద్దాం” అని తిరిగి గోప్ దిమ్మల దగ్గరికి పోయిండు నర్సయ్య, మొఖద్దమ్. మొఖద్దమ్ తన లైటును గోప్ లోకి ఫోకస్ చేస్తూ.... “నర్సయ్యా నడుమవున్న ‘యిషాం’దాటు 7 మంచిగనే పున్నది గోప్ అత్తదంటవా?” అని అనుమానపడ్డడు.

“గుపుక్, గుపుక్ మని టాపు పట్టాదిలిన సప్పుడు యిసుకుంటనే గట్లంటవేంది మొఖద్దం! గోప్ కూలితె గా దాటోలెక్కా?” అన్నడు నర్సయ్య “ఒక్క పర్కింగు ప్లేసులో కూడ ఒక్క నపోర్టులేదాయె ఎట్లదగాయించి ఫిల్లింగు చేయించుదో ఏందో?” అనుకున్నడు రంగయ్య మొఖద్దం.

“అద్వాస్సు దిమ్మెలుకి వూడబీకివదావన్న అపెక్కుపలేకపాయె, సీతల్లి ఎప్పుడు తుంటలదరిద్రో” విసుక్కున్నడు నర్సయ్య.

7. దాటు : కర్రినఫోర్డ్

8. దిమ్మె : నాలుగుపట్ల తుంటలతో చతురస్రాకారంగ కట్టె పపోర్టులు

“ఒక్కొక్కడు వెయిలకు వెయిలు జీతాలు దొబ్బుతడుగని, లోపల తుంటున్నదా? దాట్లున్నయా? మరితోపల సేఫ్టిఎట్లున్నది అన్నసంగతి ఒక్కడుపట్టిచ్చుకోడు” మళ్ళ వచ్చిన చంద్రయ్య అన్నడు.

“ఎందుకు వట్టిచ్చుకుంటారు యిరువై నాలుగ్గంటలు బండకిందసచ్చుడు మన మాయె” మల్లయ్య కోపంగఅన్నడు.

“సేసెటోళ్లు యిద్దరాయె, సూసెటోళ్ళు ముగ్గురాయె” రాగంతీపిండు మజ్జూర్ కొమురయ్య.

“ఎయ్ ఏందాపాట : ఎవడన్నింటె రాడికలోనిపనో యిష్టోనివనో నొకరి పీకేస్తరు. నుప్పనలే తెంపరరీమణ్ణారివి” హెచ్చరించాడుమొఖద్దం. అంతలోనే డిస్ట్రిక్టు ఓవర్మ్యాన్ శంకరయ్య ట్రాక్లైనుమీద కర్ర టకటకలాడించుకుంట వస్తూ.... “ఎట్లుంది మొఖద్దం గోప్?” అని అడిగిండు.

“పొద్దులునిండినట్టు యిప్పుడో అప్పుడన్నట్టున్నది” మొఖద్దం.

“మీద రిలే సి సర్దార్లు వోవర్మ్యాన్ను, మేనేజరు తిడుతాండు”. అన్నడు వోవర్మ్యాన్ శంకరయ్య.

“ఎందుకు మొన్న లాడీసోళ్ళకు మష్టర్లుచేయించినందుకా” మొఖద్దంఅడిగిండు

“మొన్నటిమష్టర్లెక్కడియి?” కనుబొమలు కుదించిఅడిగిండు నర్సయ్య.

“మొన్న ‘రిలే సి షిఫ్టుల’ గిచ్చే గోపునప్పుడచ్చి ఫిల్లింగుకాకపోతె పదిమంది లాడీసోళ్ళకు మష్టలిచ్చుడైందట” సర్దార్ చెప్పిండు.

“మా ఆసోంటోళ్ళకు ఒక్కనాడు పదిమందికి మష్టర్లి తెనే లాడీసోళ్లు బతికి పోయి, కంపిని లాసైతదా? పెద్దపెద్దోళ్ళు వాగిన్లుకు వాగిన్లు దొగ్గుఅమ్ముకుంటాంటె ఏ(విలేదుగని” వర్కింగుప్లేసులు స్వయంగ, తృప్తికోసం ఎలావున్నయో చూడ్డానికి అప్పుడేవచ్చిన కోల్ ఫిల్లర్ దురుగయ్య అన్నడు.

“నువ్వెందుకచ్చినవు? అవుతల గోపుమంచిగలేడు” విసుక్కున్నడు సర్దార్.

“ఎవడు? ఆమ్మోరుమొఖపోదా? నువ్వెందుకచ్చినవురా అడివిలకుపోంగనే ఆగ కుంటవురికే మ్యాకపిల్లతీరుగ నువ్వు డిప్లరింగుఅచ్చినవంటెనే గోపులకు వురికి అత్తవేందిర?” టింబరింగు నర్సయ్య కొద్దిగ పరాశికమాడిండు.

“ఎందుకచ్చిన్నో ఎట్లతెలుస్తదిరా? ఎన్నడన్న నాలుగుటబ్బులు ఫిల్లింగుచేస్తె గత బామ్మర్తీ : తెలిసేది” అన్నడు అమ్మవారుపోసి మొఖంతా గుంటలు గుంటలు,

చెదలుపట్టిన తుమ్మమొద్దుతీరుగవున్న దురుగయ్య. తిరిగి దురుగయ్య “గోపు గట్ల దెదిరియ్యవట్టె ముప్పయిమందిని పెడితిరి ఎట్లసారూ ?” ఓవర్మ్యాన్ శంకరయ్య చిక్కు తిరిగి అన్నడు.

“బాబూ రితే (ఎ) షిష్టుల గిదే ముప్పయిమందినివెట్టి దొంబయిటబ్బుల రేడింగు ఎక్కిచ్చింద్రాని మేనేజరు మమ్ముల కోప్పకపట్టె” అని శంకరయ్య చేతి లోని కర్ర పిర్రకానిచ్చుకుంటూ సర్దార్వంక తిరిగి.

“రిలే బి సర్దారుకు, వోవర్మ్యాన్ కు పోయిననెలల మూడు మూడు ‘ఓటీ’లు 10 యిచ్చిందట మేనేజరు” అని గుసగుససెప్పిండు. వారట్ల మాట్లాడుకుంట పుందంగనే గోపులో ఫటఫటమని టాపు అదిరిపోయిన కట్టంవచ్చేసరికి ఒకర్నిపట్టక ఒకరు తోసు కుంట ప్రాణాలుఅరిచేత్తోపట్టుకుని గెబగెబ పరుగెత్తుకొని జంక్షన్లకుపోయిండ్ల పరు గెత్తడంలో ఓవర్మ్యాన్ శంకరయ్యకు దారిలోదాటు (నపోర్లు) తగిలి మోకాలుకు దెబ్బతగిలింది. వీరిట్ల పరుగెత్తుకు రావడంచూసిన కోల్ ఫిల్లర్లు జంక్షన్లోంచి తట్టలు చమ్మసులువదిలి పురుకుడు మొదలువెట్టిండ్ల.

“ఆగుండి, ఆగుండి గోప్ అత్త చెడు” అరిచిండు సర్దార్. “గంత బయ పడుకుంట పురికత్తె ఎట్లనయ్యా ఒగలకొగలు దెబ్బలు తాకిచ్చుకుసుదే ఎక్కువ” తనకు దెబ్బతగిలినచోట పుసుకుంటు ఓవర్మ్యాన్ అన్నడు.

“గోప్ ఎట్లున్నదే దురుగన్నా!” సమ్మతమైన నమాచరించోసం తమతోటి చార్కికున్నే అడిగిండ్ల కోల్ ఫిల్లర్లు.

“లోపలికివోతెనైతె బయటికిరాడు” ఒకచేమాట చెప్పిండు దురుగయ్య వాళ్ళ గుండెల్లో ‘గోప్’ కూలినట్టు అయింది.

“సీదంత అబ్బరబ్బలి: అంట తోకబారెడు, నప్పుడు చేయకవూకో” కనురు కున్నడు వోవర్మ్యాన్. బయం బయంగ గుసగుసలాడుతున్నరు కోల్ ఫిల్లర్లు. కోల్ కట్టర్లు, పాట్ ఫైరర్ నిమ్మలంగ నిర్మింధిగ కూర్చున్నారు.

గోప్ ఆచ్చెటట్టున్నది” వోవర్మ్యాన్ వంక సర్దార్ చూసి మెల్లగ చెప్పిండు.

“గోపుల యిషాదాటు యిరిగిపోకుంట మంచిగనే పున్నదికదా దాటుమీద ‘వెయిట్’ పడితె ‘కిటకిట’ నప్పుడు చేస్తదికద” వోవర్మ్యాన్ సర్దార్ను అడిగిండు.

“బొగ్గుపొరల్లా....”

“ఏమో చెప్పరేం....” అంటూ “రాండ్రీ” అని ఓవర్ మ్యాన్నుపిలిచి “నర్సయ్యా ఏదీ మళ్లీసారిపొయ్యి సూనిఅద్దారా” అని లోపలికి దారితీసిండు. గుంపుగకూర్చుని కోల్ ఫిల్లర్సు తలలకు చుట్టబట్టలుకూడ చుట్టుకోవడం దండుగ అని ఏదో ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. గుంపులోంచి ఒకడు “పాపం ఈరన్నకు ఎక్కడి గతిఅచ్చె” సానుభూతిగ అన్నడు “ఏమైంది?” అని మరోయిద్దరు ఆడిగిండు

“నిన్న ఫోర్స్ పోతే పొగకు ‘పస్కువస్కున’ దగ్గి రెండు టబ్బులను పిల్చె టాళ్ళకు గర్మికి వళవడక పేనిచ్చేపడ్డట యిగ ఈరన్నఫైలు¹¹ తట్టెత్తువోని డీబుల జారిపడి హాస్పిటల్ల చెడ్డెక్కివన్నడు. డిప్లరింగుల జరనల్లగుంటదని యియ్యాల యిటత్తై బావనోన్ని యిడిసిపెట్టి దొమ్మరోనికి పోయినట్టుగున్నది” అని చెప్పిండు. పదడు ఈరయ్య రంధితోకూర్చున్నడు.

లోపల.... చాలాసేపు కూర్చుండి గోప్ ఫాల్ అయ్యే అపకాశం పరిశీలించేరు సర్దార్, వోషర్ మ్యాను, నర్సయ్య.

“అండర్మేనేజరు యింక రాకపాయె మజ్జొన్న తోలరాదు” నర్సయ్య సర్దార్ తో చెప్పిండు. సర్దార్ వోషర్ మెన్ పంక చూసిండు. ఓవర్ మ్యాన్ నర్సయ్యతో “నర్సయ్యా.... మూడు వర్కింగుస్లేసుల్ల ఒక్కొక్క రేఫ్ దొగ్గు అయితది ట్రామిర్సు ఖాలీ టబ్బులిమ్మని, కోల్ కట్టర్సుతో ఏఫేసుల పీలెతె ఆ పేసుల పుట్ల కొయ్యమని చెప్పి, చెప్పి మీదిపేసుల సుప్వండు అంత బదిలీఫిల్లర్స్, జెంజాగర్తగ పిల్లింగు చేయించు యిద్దరు మజ్జొరసు తీసుకపోయ్యి ఏడవుంచెలడ చాట్టెచ్చి సపోర్టు చేయించు” అని పురమాయించిండు. “గోపు గల్లంకొ, ఫిల్లింగు మొదలుపెట్టె ఎట్లనంటరు? ఏడిదాకకూలుకత్తదో ఏందో?” సర్దార్ బాధపడుచూ చెప్పిండు.

“మరేంవేసుడండి నేను మీదనేపద్దన్న ఆయింత గోపు వచ్చేదాక ఒకపోజో రెండురోజులో డిస్ట్రిక్టు బందునెట్టినూర్చాం అని, కని మేనేజరు ఒప్పుకోరేదు, రేడింగు అచ్చె డిస్ట్రిక్టు బందువెల్తుకోని మనఁపంత ఏంజేద్దామెంపీ అని ‘కారెడ్డం’ ఆడిండు” అని మళ్ళీ, “లాడీసోళ్ళదగ్గరి నేట్టిఫస్తంటరు, ఆఫీసులకు వోయినంక అవుట్ పుట్ ఫస్తంటరు నడుమనచ్చేదిమనమండి.” అనకూసంగ గునిగిండు వోషర్ మ్యాన్. కొద్దిసేపట్లోనే తిరిగి వచ్చిన నర్సయ్య “సారూ.... ఫిల్లర్స్ లురాటట, యింక జెరాగి సూత్తం అంటాండు” అని చెప్పిండు.

11. ఫైలు: యిద్దరు కార్మికుల్ని కలిపి ఫైలు అంటరు దొగ్గువర్తి తట్టలో నింపితె. మరొకడు ఆ దొగ్గును టబ్బులో నింపుతాడు.

“యింక జెరాగినంక అంటే మూడింటికి పోతట్టా?” కదిలిండు వోవర్
మ్యాన్ “ముండకొడుకులకు పిరికిసొచ్చింది” అన్నడు సర్దార్.

“వేవైందయా? రమ్మంటే, బయం అయితాదటకద ఎవలకు?” అని
అడిగిండు.

“ముసురువడ్డట్టు గోపుల బండకూలనేవట్టై ప్యాలాలు ఏగినట్టు పక్కలనుంచి
బొగ్గుపెళ్ళలు రాలవట్టై. పుట్టెడు బండకింద ఎట్లపన్నేసుడుసారూ? ఓ ఓమ్మలేదు దాటు
లేదు” రాయమల్లులేచి ఓచెయ్యి రొండికానించుకుని మరోచెయ్యి తిప్పతూ అడిగిండు
వోవర్మ్యాన్ ముఠగినతీరుగ మూతిముందుకుసాపి “ఏం నువ్వొక్కనివే నేత్తానవా?
షిష్టోడు నేసిపోలేదా? నీతోటి నేనుంటలేనా?” అని అడిగిండు.

“మావుంటరు మీకేంది? పిట్టబుర్రుమంటే బుట్టనంకనవెట్టుకోని పురికచ్చినట్టు
కచ్చెనంకనవెట్టుకోని పురికత్తరు.” అన్నడు రాయమల్లు.

“గది గుర్రం గిదిమైదానం.... ఆయంక మష్టర్లు కావాలంటే కుదుటని పని”
అన్నడు వోవర్మ్యాన్,

గట్లంటే ఎట్లనయ్యో సారూ? ఎవరో గుంపులోంచి దీర్ఘంతీపిండ్ల.

“కాకుంటే నాగాలువెట్టుకోనిపోండి” వోవర్మ్యాన్.

నాగాలువెట్టుకోని పోవుటానికే అచ్చినవా? అంతదూరం నుంచి మీతరీఖ
కుటకుట మోటర్లమీద రాలేదు, ఈడ్చుకుంటీడ్చుకుంటచ్చినం.” చాకలి మల్లయ్య
మందిలోంచి అన్నడు.

“అత్తై రిటనుపోమ్మన్ననా? పనిసూయించిన”

“బదిలీపిల్లరోల్లతీరుగ అయితే మమ్ముల్కుగూడ పడింటిదాక మీద బొగ్గు
మోయించుకోని ‘రిటన్’ పొమ్మంటరు.” అని ఎవరో అంటే బదిలీపిల్లర్స్ పది
మంది బితుకుబితుకుమని వొదిగివొదిగి కూర్చున్నారు.

“మీయిష్టమయ్యా?” చిరాకుపడి చెప్పిండు వోవర్మ్యాన్.

“నీతల్లి యిట్టాలు యిట్టాలుఅని ఎవనికొంపలు ముంచుతరో ముంచనియ్.
వీరన్నగావాలెగని, గివ్వడెందుకు” అని చాకలిమల్లయ్య కోపంగలేస్తూ “పారా
మనపానానికి ఆయినపానం అడ్డంబెడ్డడట!” అనుకుంట బయలుదేరిండు. ట్రాక్లు
(లైన్లు) మంచిగలెవ్వని తిట్టుకుంట ‘ఖాలీ’ టబ్బులు దొబ్బుకుంట లోపలికిపోయిండ్లు.

అండాక వట్టిగనేకూర్చున్న కోల్ కట్టర్లు “తప్పదిరా దేవుడా!” అనుకుంట ఎక్స్ప్లోజివ్ దబ్బాలు బుజాల కేసుకుని వర్కింగుప్లేసుల్లోకి నడిచింపు.

మూడు వర్కింగుప్లేసుల్లో ఫిల్లింగు మొదలైంది. బయం బయంగ, దూరంగ కూలిన బండసుచూస్తూ.... చెమ్మస్కార్మికులు ‘చెరచెర’ బాటంపై చెమ్మసులు రాకుతోలె బొగ్గువత్తి తట్టల్లోనింపుతున్నారు. మోసేవాళ్లు నెత్తికి మట్టబట్టమట్టుకుని మోస్తున్నారు. ఖాలీటబ్బుల్లో బొగ్గుపోస్తుంటే ‘దఫెల్ దఫెల్’ మని ఒకటేచప్పుడు డీఫిల్లరింగులో ప్రతిధ్వనిస్తోంది. ప్రతిచప్పుడికి గబగబ బయటకు పరుగెత్తుకొస్తుంటే వోవర్ మెన్ గొర్రెల్ను తోలుకుపోయినట్టు మళ్ళీ వర్కింగుప్లేసుల్లోకి తీసుకు పోతున్నడు. టైం అయిపోతుందని ఆయనబాధ.

షిఫ్ట్ అండర్ మేనేజరు వీర్రాజు చేతికర్ర ట్రాక్ మదతాటిస్తూ హుందాగ నడిచి వచ్చి వోవర్ మెన్ తో

“ఏవైంది? ఫిల్లింగుయింతలేటు” అడిగిండు.

“గోప్ జెర నప్పుడుచేస్తుంటే” ఆగిపోయిండు ఓవర్ మాన్. “ఆ....దాందే పుందండీ, కాస్త శ్రద్ధతో పనిచేయించాలిగాని, మూడురోజుల్నుంచి అదిఅలాగే వుంది” అని

“శంకరయ్యగారూ : మొన్న ‘రిలే బి’లో రేజింగు బాగఎక్కిందని మేనేజరు సాబ్ ఎంత యిదైపోతున్నారనుకున్నారు?” కళ్లు విశాలంచేస్తూ చెప్పిండు.

వోవర్ మ్యాన్ మాటమారుస్తూ “వర్కింగుప్లేసుల్ల నపోర్టులుబాగవుంటే గోపు ఫాల్ అయినా రూఫ్ చెడిపోకుంటవుండు. గింత వీమాత్రం నప్పుడైనా ఒగన్నొగడు దొబ్బుకుంట వురుకవట్టిరి” అన్నడు.

“అబ్బే వాళ్ళదంతా అదుగోపులీ అంటే తోకబారెడు అనేరకం. నిన్న రేజింగు ఎక్కలేదని మేనేజరుసాబ్ మన షిఫ్ట్ గురించి ఒకటే గొడవ. యిప్పుడు నేను దిగేప్పుడు” అన్నడు వీర్రాజు.

“రేజింగు ఎక్కించుటానికేందండీ? నపోర్టుచేసుటానికి కనీసం తుంటలేదాయె దాట్లులేవ్వాయె.” అన్నడు వోవర్ మ్యాన్ విచారంగ.

“నిన్న స్టోర్లకు టింబర్ వచ్చిందట! ఈరోజు లారీపోయింది తీసుకురావడానికి” అన్నడు. ఆ మాటలువిన్న కోల్ ఫిల్లరు ఖాలీతట్టతో తిరిగివస్తూ “అల్లడచ్చేదాక అమాసఆన్నే ఆగుద్ది” అని గొణిగిండు వ్యంగ్యంగ.

“ఏంగోపు అచ్చడురా తండ్రీ : డిప్లరింగంటే ఏందో ఆనుకున్న”. అతని కాళ్లు యింకా వణుకుతూనేవున్నాయి. పురికినప్పుడు తగిలిన దెబ్బలను వెతుక్కుని అయోషీన్ వేయించుకుంటున్నరు సర్దార్ చేత కొందరు కార్మికులు. తనను క్రింద పడవేసి తొక్కుకుంట వచ్చినందుకు కోపంగ శంకరయ్య వోవర్ మ్యాన్, “అది కూలుడుతక్కువ మీగాబర ఎక్కువ” అన్నడు. చాకలి మల్లయ్య అంటిన బొగ్గు దుమ్మును ‘పుప్ పుప్’మని వూదుతుంటూ “వానికేంది బాయిపనోడు, మారాజు అంటరు సచ్చిన సావెరుగక బతికిన బతుకెరుగక పుట్టెడు బండకింద అరువమోటు కట్టంచేసినా గని, పెందలకు వందలు క్షితాలత్తె తాగుతరని పేరుసేత్తరు, నీతల్లి యింత కట్టపడ్డా గుడిశెల్ల బతుకుతప్పదాయె” తపుక్కున పుమ్మివేసిండు.

“మరిగ పారాదుండ్రీ” బుడుబుంగపిట్టతీరుగ మందలోంచి బయటకు వచ్చిన టింబర్ మ్యాన్ ఓదెలు.

“ఎక్కడికిరా ?” అడిగిండు నర్సయ్య.

“లోపల్కి దాటువెట్టుకుంట యిడ్చిపెట్టిఅచ్చినం” నర్సయ్యకుంట అన్నడు ఓదెలు.

“బిడ్డా : గిసోంటి దైర్నాలుసేత్తె నాశివమైపోతవ్. అంతగొడితె నా నాగాలన్ని చోజులుగాలె నువ్వు అపాయింట్ మెంపై” సురసురచూస్తు అన్నడు నర్సయ్య.

“ఏం నర్సయ్య : లోపలికివెళ్లొద్దా ? యిటునుంచియితే మీదికిపోదామా ?” అని వీరాజుగారు అన్నారు.

“పోదామా అంటే.... అవుతల వశంగాని గోప్ అచ్చికూలె, లోపలికిపోయి సూసుకోవద్దావంది? ఏగిరపడ్డెఎల్ల ?” అన్నడు నర్సయ్య మొఖద్దమను, వోవర్ మ్యాన్ను, నర్సయ్యను వుద్దేశించి అందర్ మేనేజరు.

“పదండిచూద్దాం” అని దారితీసిండు. నర్సయ్య వస్తున్న ఎల్లరెడ్డిని ఆపి “సువ్వీన్నేపుండు, మేంబోయి సూవిఅత్తం” అని మళ్ళ ఏదోయాదొచ్చినవాడితీరుగ వెసుకకుతిరిగి “మేంబోయినా వోతంగని, ఏవిట్లకు ఏంఅయింది మా బతుకంత ముందున్నది” అని “రారేవురా” అంటూ యిగ ఆ టింబర్ మ్యాన్నును పిలిచిండు జాగ్రత్తగ మూడు వర్కింగుప్లేసులు తిరిగిచూపిండు. డయాగ్నోస్ గవున్న ఎర్కింగు ప్లేసుల్లో క్రింది లెవల్లోని వర్కింగుప్లేసు పూర్తిగ కనిపించకుండ కూలిపెయింది ఆది కార్లవెంటే మెల్లగా వచ్చిన అమ్మోరుమచ్చల దురుగయ్య వోలేళ్ళబెట్టి “బిడ్డా : శసం ఎసుకైతె పేగులెల్లినతుమురో” అని బయటికే అన్నడు.

“దొగ్గువారల్లా....”

“మళ్ళ మువ్వెందుకచ్చినవయా” కసురుకున్నడు సర్దార్. వెనక్కి పడుగెత్తుక వచ్చిండు ఆ విషయం మిగతాకోల్ ఫిల్లర్సుకి చెప్పడంకోసం. ఆ విషయంవిని గుండెల మీద చేతులుంచుకున్నరు మిగతాకార్మికులు.

“ఓ.... ఒకప్పుడు కొత్త గూడెం ఏదోబాయిల గిట్లనే గోప్!ళాలి బండకింద ముగ్గురో నలుగురో సిక్కి పెయిండ్రీట” అని ఒక ముసలి కార్మికుడు చెప్తుంటే మధ్యలో ఒకడు.... “సచ్చిపోలేదా?” అని విస్మయంగ అడిగిండు. “లే....సచ్చి పోలేదు బండమీద బండాని లోపల ఎక్కన్నో సొరికెల సిక్కి పెయిండ్రీట : ఓ.... అప్పుడు తెల్లదొరల కాలం. మాదండి దొరలుగూడ అచ్చి ఆ లోపలిమనుసుల్ను తీసుడెట్లనో తెలువక కిందుమీదైండ్రట : యిగ ఆ బండసొరికల్లమంచి అండ్ల సిక్కి పెయిన మనుసులు పిట్టపిల్లల తీరుగ అంగోలిచ్చిండ్రీట ఎంతవీడినా, ఎంతమొత్తుకున్నా ఆ బండకింది మనుసుల్ని తీసుటానికి వీలుకాలేదట. ఆ ఏడ్పులు యినెటోళ్ళపానం ఆవిళిపెయిండట. కనివీంజేత్తరు. వెయిపుట్లబండ. మాట్లాడతాంపె యినత్తాంది. కనిఎట్లతీత్తరు? పాపం మూడురోజులు వొరినోళ్ళు వొరినట్టెవొరి ‘శపాల’తీరుగై మూడోనాడో నాలుగోనాడో సచ్చిపెయిండ్రీట. గోఫంటె గదిగోపు మానాయినచెప్పెటోడ. నేనప్పుడు మంచిగనేవున్న” అంటు అదే ముసలికార్మికుడు తానుఎరిగిన ఒకానొక దుర్బటనను గురించి చెప్పిండు. అసలే గుండెదడపుట్టిన ఫిల్లర్సుకి వణుకుపుట్టింది.

“పెండ్లాం పోరగాండ్లకు కరువైతంరా పోతె” అని ఒకరు.

“పనద్దు మన్నద్దు పోదాంపారా” అని మరొకరు.

“బతికుంటె నేసుకోవచ్చు, ఈరోజుకే కంపిని వాడిసిపోతలేదు” అని మరొక రన్నరు.

“కనేపు సూసిపోదాం” అని ఒక కాపాయస్థుడంటె అందరు తిట్టిపోసిండ్రి. అంతలోనే టింబర్ మ్యాన్ నర్సయ్యవచ్చి “యిగో” బదిలీఫిల్లర్స్ లను యింటికి పొమ్మన్నడు దొర. కిందపనిచేసే పర్మనెంట్ లను మీదిపనికి రమ్మన్నడు” అని చెప్పిండు. పదిమందికార్మికుల్లో కలకలంపుట్టింది.

“ఎందుకుపోవాలె” అని అడిగిండ్రి. ఒకరిద్దరికి పోవాలనేవున్నది నిజానికి, ఆ బయానికి.

“ఎందుకంటె ? కిందవర్కింగుస్లేసు పూర్తిగకూలిపెయింది. గందుకని కిందపన్నేసెటోళ్ళను మీదికిరమ్మన్నడు. అందుకని” చెప్పిండు. “మరి ఒక్కటబ్బు

కూడ మేం నింపలేదు ఎట్లమరి?" అని వేరొకబదిలీఫిల్లర్. "గిప్పుడు పూర్తిగ తైం అయినంక పోతెఎట్ల?" అనిమరొకరంటె "పోతె మష్టర్ కట్టితరా" అని వేరొకరు.

"మీకు మష్టర్ చిచ్చినంక పర్మనెంటు కోల్ ఫిల్లర్ కిందనేలెళ్ళి!" అని చెప్పిండు ఒక కోల్ ఫిల్లరు. అక్కడికివచ్చిన వోవర్ మ్యాన్ ను "ఎక్కన్నన్న పనిసూయిం చుండి" అని ప్రోదేయపడ్డరు.

"ఫిష్టిసెవెన్ డిప్ కువెళ్ళండి" అంతదూరంపోలేరని వూరికేచెప్పిండు వోవర్ మ్యాన్

"అడికిపొయెటాళ్ళకే మూడుఅయితది" చెప్పిందొకడు. "అయితె యింటికి పోండి" చెప్పేసిండు వోవర్ మ్యాన్.

గుల్కంటూ గులుక్కుంటూ తట్టలు చెమ్మసులు బుజానవేసుకుని అధికార్లని తిట్టుకుంటూ బయలుదేరి వెళ్లిపోయిండు. అప్పుడేవచ్చిన అండర్మేనేజర్ కోల్ ఫిల్లర్ వంక తిరిగి.

"బొగ్గునింపండి" అన్నడు. కొద్దిసేపు ఒకరిముఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

"తైం అయింది" అన్నారు.

"బొగ్గులేదు" అన్నారు.

"దగాయించెటాల్లకు ఆల్పవైడ్డి" అన్నారు.

"లోపల సపోర్టులు లెవ్వు" అనికూడ కొందరన్నారు.

"మేం రాం", అంటె "రాం" అని అందరన్నారు. వోవర్ మ్యాన్ ముందు కచ్చి "తైం యింక గంటున్నది" అన్నడు.

గిప్పుడు వోతెఎట్ల" అన్నడు సర్దార్.

"పోతె ఆబ్సెంటు క్రిందేలెళ్ళ" అన్నడు అండర్మేనేజరు.

"గోప్ గంతగనం అచ్చింది, ఒక్క వర్కింగుప్లేసుల ఒక్కచాటులేదు" అని ఒక కార్మికుడంటె

"అవి ఎనుకులాడి తెచ్చిపెట్టేదెప్పుడు? మేం టబ్బులు నింపేదెప్పుడు?" అని మరొక కార్మికుడన్నడు.

"నేను దాట్లు పెట్టిస్తా, బొగ్గునరిపోకపోతె దగాయింతుమనిచెప్త" అన్నడు అండర్మేనేజరు కర్రపూపుతూ. ఆయినా లాభంలేకపోయింది. తట్టలు చెమ్మసులు బుజాలవేసుకుని విడిచిన బట్టలు చుట్టలు చుట్టుకుని బయలుదేరిండు.

“బొగ్గుపొరల్ల....”

“మొన్ననే మజ్జర్లు అయితే కోప్పడ్డడండీ, కనీసం మనిషికి ఒకటబ్బు నింపినా పీడవదిలిపోనూ” అని పోతున్న కోల్ ఫిల్లర్సును పిలిచి అందర్మేనేజరు “యిదిగో రూల్ ప్రకారం చెప్తున్న యింకా గంట తైం వున్నది” అన్నడు. చాకలి మల్లయ్య వెనకకు తిరగకుండనే “రూళ్లు గీళ్లు అన్ని మీరు వెట్టుకున్నయేనాయె” అన్నడు.

“నుప్పొంతరూలు పకారమే బాయి నడిపి తానవా ?” అని మరొకడు.

“మీరు వూరికే మజ్జరెట్ల తీసుకుంటారో నేను చూస్తా” అన్నడు అందర్మేనేజరు “సూత్తై, సూర్రామ” అమ్మోరు మచ్చల దురుగయ్య అన్నడు.

“చూస్తున్నరేం : వెళ్ళండి వెళ్ళివచ్చినకాడికి రెండు ఫేసుల్ల దాట్లు వపోర్టు పెట్టండి.” అని టింబర్ మ్యాన్స్ వంక తిరిగి వురిమిండు వీర్రాజు. “వపోర్టు నరీగవున్నా, బొగ్గు, ఖాలీటబ్బులు వున్నాగాని తైంలేదని పోతున్నారు అదేరేపు ‘ఎంకైవైయిరీలో’ చెప్పాల్సిస్తుంది” అని హెచ్చరించి పైకి వెళ్ళిండు. ఆయన వెళ్ళిన కాసేపటికి సర్దార్ కు అప్పగింతలు పెట్టి వోపర్ మ్యాన్ పైకిపోయిండు సర్దార్ టింబర్ మ్యాన్స్ తెంపరరీ మజ్జోర్స్ పర్కింగు ప్లేసుల్లోకి పోయిండు.

ఆఫ్ డివ్ పైన లెవెల్లో, ట్రాక్ పై కూర్చుని సర్దార్ దేనిగురించో ఆలోచిస్తున్నడు ఆఫ్ డివ్ లో అంతకుముందు పదిలిపోయిన దాటును లేపి పెట్టడంకోసం లింగయ్య, ఎల్లరెడ్డి ప్రయత్నిస్తున్నారు. లింగయ్య కాళ్ళమీద కూర్చుని పికాల్పాతో బాటమ్ తప్పు తుంటె, ఎల్లరెడ్డి దాటును వారుగపట్టుకుని నిలబడ్డడు. పొద్దున్నే అడిగిపోవాలను కున్న ఎల్లరెడ్డి పోలేకపోయినందుకు బాధపడుతున్నడు “రాధ ఎదురు చూస్తుందో ఏమో” అనుకున్నడు. పైగానిద్రలేనికళ్లు, బుజంపై ఏటవాలాగా దాటు, నిద్రకప్పుకచ్చినట్టు అయింది. లెవెల్లో కూర్చున్న సర్దార్ ‘బాజు’ అని అరిచిండు దాటుకోసం గుంట తీస్తున్న లింగయ్య జెప్పిన లేచిండు. కాని ఎల్లరెడ్డి అదులుకు విడిచిపెట్టిన దాటు మీదపడి లింగయ్య కిందపడిపోయిండు. ఒక అడుగు వురుకబోయిన ఎల్లరెడ్డి, పతి వున్న లింగయ్య ఒక్కసారే “అమ్మా” అని కూదయవిదారకంగ అరిచిండు. కాని వారి అరుపు, ఆఖరి ఆర్తనాదం బొగ్గుపొరల్లో కప్పివేయబడ్డవి. జీవించాల్సిన పచ్చపచ్చని విండుజీవితాలు రెండు ఆ బండకింద వసూధిచేయబడ్డవి. పైవర్కింగు ప్లేసులో పనిచేస్తున్నవాళ్లు, దాట్లకోసం పోయినవాళ్లు గబగబ పరుగెత్తుకవచ్చిండు.

* * * *

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలు.. బాయిముందు కార్మికులు గుమిగూడివున్నారు. ఫస్ట్ షిఫ్ట్ చేసి ఎక్కినవాళ్లు, సెకండ్ షిఫ్ట్ కి వచ్చినవాళ్లు, మజ్జర్ వదేవారు పడకుండ ల్యాంప్ కోసం పొయేవారు పోతుంట గుమిగూడిండు. నెత్తురుకారుతున్న డోలీలలో

క్షణంకిందిదాక తమతో కలిసివున్న సోదర కార్మికులను శవాల రూపంలోచూస్తూ బయకంపియిలై పోతున్నారు.

“అయ్యయ్యో ఎట్లజరిగింది ?”

“ఎక్కడజరిగింది ?”

“సైడుకూలిందా ?”

“టాపుకూలిం ?” వదులకంఠాలు అడుగుతున్నాయి. మరెందరో జవాబుకోసం ఎదురుచూస్తున్నారు. తెలిసినవాళ్ళు మరణించిన కార్మికులగురించి సానుభూతిగ....

“సాపం తలిదండ్రీకి ఒక్కడేకొడుకు”

“యింటికాడ యింత ఎగుసాయంగూడవుండె”

“రేపోమాపో పెండ్రం పురుడువోసుకోసున్నది”

“అయ్యయ్యో ఎంతపని జరిగింది ?”

“గీనల్లపోరనికి మొన్ననే పెండ్రీ అయిందిరాతండ్రీ”

“ఎహె ఆగుండ్రీ, మీయస్వ, ఏడ్చులు. ఎట్లజరిగిందిరాఅంటె ఒక్కడు చెప్ప రేందిర ?” సెకెండ్షిప్ట్కోసం వచ్చిన ఒకకార్మికుడు ఆవేశంగ అడిగిండు. ఆమ్మోరుమచ్చలమొఖం చేవురించంగ కోల్ ఫిల్లర్ దురుగయ్య....

“డిప్లరింగుల, బండకూలింది”

“డిప్లరింగుల్నా? గీ అసుభవంలేనోళ్ళను ఎందుకుతోలిండు? పెంపరరోళ్ళను డిప్లరింగు పంపద్దని తెలువదిరా వోర్రెన్లకు ?” ఎవరోకోపంగ. ఐకలి మల్లయ్యలేచి ఆఫీసుగిదిక్కు చూస్తూ, చూయిస్తూ “అగో, అండ్రకూకున్నడు పిల్లిగడ్డపు లం....కొడుకు వాన్నిఅడుగుండ్రీ. ఈ యిద్దరు పోరగాండ్రను సావ గొట్టింది ఆ ఎరిజకండ్ర గాడ్డికొడుకే? ఓ బద్మాష్ గాడ్డికొడుకా; అవుతలమేయిన్ గోప్ కూలింది, ఫేసుల్ల నపోర్టులులేక బ్యాడ్ రూప్లు అయితయి టైం అయింది పోతంఅంటె ఆ దొంగలమ్మికొడుకు, “మీకు మష్టరైవరిత్తరో సూత్తనని ఈ పోర గాండ్ర తోలుకపోయి బ్యాడ్ రూప్కింద పన్నెయ్యవెట్టిండ్రా; లేకపోతె బంగార వసోంటి పోరగాండ్రరా; వాళ్ళకు సావెక్కడిదిరా:” అంటూ రెండుచేతులతో రొంబొచ్చె చరుమకుంటూ అరిచిండు.

“బిడ్డా; ఎంతపనిజరిగిందిరా? తెలిసి తెలిసి పులినోళ్లకు తోలిండ్రరా”,

“పంఖాలకింద వండుకుంట కార్లల్ల తిరుగుడాయె”

“నీయక్క ఈ లం....కొడుకులు ఎంతసేపు దొగ్గోదొగ్గని నత్తరుగని, ఈ బచ్చావ్ కుక్కలకొడుకులు సేప్టీగురించి పట్టించుకోక పెయిరిరా”

“పండులైక్క బలిసిండ్రి గాడ్లులు”

“ఒక్కొక్కనికి వెయిలకు వెయిలు క్షీతాలు”

“కట్లెలువట్టుకోని అట్లచ్చిట్లవోతరు” తలాఒకరకంగ తిడుతున్నారు. టింబరింగు నర్సయ్యలేచిండు. ముసలిమొఖంల నెత్తురు పొంగుకచ్చింది. వలవల వీడుస్తూ నెత్తినోరూ వాదుకుంటూ

“నా తండ్రిలారా : బంగారవసోంటి పోరగాండ్లరా, యియ్యాల పొద్దు గాల నతోనిరాంగ అల్పన్నిముచ్చట్లు చెప్పిండ్రిరా నాయినా : ఈ లపంగులైయ్య పట్టి బతుకలేమురాతండ్రి : బతుకలేము. రేపోమాపో ఒగనికి బిడ్డపుడుతరా, యింకొగనికి మొన్ననే లగ్గంఅయిందిరా : వాళ్ళపెండ్లలకు ఎవకు జవాబుచెప్తరా : ఏవకుసంపిండ్రిని చెప్తర ? మీరెంజెప్తర ?” నొనలు, రామ్ము గుడ్డుకుంట వీడుస్తున్నడు.

“బాంచోత్ ఒక్కొక్కన్ని నడిగోఫల ‘యిషార’దాటుకు కట్టిరావాలె”

“గరం ఫేసుల్లతోలి ఫెన్నింగేసిరావాలె”

“నడువర్ర, నడువర్ర పిల్లికండ్లొన్ని అందుకోర్ర” అని ఒకడు మొఖమంత జేవురించంగ ఆఫీస్ కేసి పరుగెత్తుతున్నడు. అతన్నిఆపి కొందరు గుంజుకచ్చిండ్రి.

“ఆయనెందుకాపిండ్రి ?” పొడవైనముక్కు, చిన్నకళ్లుగల షాట్ పైరర్, ఆయనమాట ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. ఫస్ట్ షిఫ్ట్ చేసిన కార్మికులు, సెకెండ్ షిఫ్ట్ కోసం వచ్చిన కార్మికులు కొన్నివందలమంది ఎవరేమిమాట్లాడుతున్నరో తెలియకుండ గొణుగుతున్నారు, తిడుతున్నారు, పెద్దగ అరుస్తున్నారు. మరీ చలించిపోయినవాళ్లు “వానవ్వల కుక్కలైం.... సచ్చిన సావెరుగకపెయిరి బతికిన బతుకెరుగకపెయిరి, సేప్టీ, సేప్తని మైకుబబెట్టి మందికిజూడ మొత్తుకునిరి. ‘సేప్టీవీక్’లని పెట్టి మూడు రోజులుమురిపిచ్చిరి. తరువాత సేప్టిసూడకపెయిరి” కండ్లు తుడుచుకుంటఅంటున్న డొకడు.

“సూసుకుంటుంపె గిట్లనే నత్తం, ఒరే ఏంజూత్తాండ్రిరా? అందరు నత్తరు. సేప్టీలాట్టపీసు గరీబోళ్ళకుకాదు, దొరలకు” ముసలివాడొకడు.

“ఒరేయ్, నేను ముప్పయ్యేండ్లకిందినుంచి సూసుకుంట ఆత్మన. గిసోంటియి జరుగకుంట ఏలంజకొడుకు సూసుడులేదు” బాగా అనుభవంపున్న బక్క ముసలి కార్మికుడు చెపుతున్నాడు.

మరికొంతమంది కోపంపట్టలేక, బిక్కమొఖాలతో తిరిగే అధికార్లను గద్దించి అడుగుతున్నారు. వాళ్ళరక్తం పొంగుతోంది. మనిషికోసం సాటిమనిషి పేగుపొర్లు తోంది. సంవత్సరాలుగా చీకటి గుయ్యారాల్లో బొగ్గు తవ్వీతవ్వీ బొక్కలుతేలిన శరీరాల వాళ్లు, ఎండిపోయిన ముఖాలవాళ్లు, లొట్లకండ్లవాళ్లు, చప్పిడిదవడలవాళ్లు భగభగ మండుతున్నారు.

అటువంటి సమయాల, యిందాకటి షాట్ ఫైరర్ జండా గడ్డెనెక్కిండు. కాసేపు మాటలురాక చేతులలో గుంపుకేదో చెప్పాలన్నట్టు వూపించు.

“కామ్రేడ్స్....” అతని కంఠం
అరె : ఏందో చెప్తాండు ఆగుండి”

“ఏంజెప్తాడు? రక్తానికి రక్తం అని చెప్తాడా? యిగో వీళ్ళందరికి చెప్పవయ్యా. ఆండర్మేనేజరుగాడు గోప్ చూపిచూడ ఎందుకు పనిచెయ్యమన్నదో? వాన్నిగుంజుక పొయ్యి గోపుల పారేయిండి దమ్ములుంటె అని చెప్పవయ్యా. మేనేజరుగాడు పంఖ కిందచూకున్నట్లుగాడు. యిగో ఈడికిగుంజి ఈ నిండుపానాలకు ఏంజెప్పుతవో చెప్పు. కుక్కలకొడుకా అని అడగమని చెప్పవయ్యా కామ్రేడా? ఈళ్ళందరితోని చెప్పు. మందిలోంచి ఒకడు ఆచేశంగ అరిచిండు.

“కామ్రేడ్స్ :

ప్రమాదాలు మన బతుకుల్ల శానేండ్లనుంచి జరుగుతున్నాయి. మీకందరికి ఎరికే. ప్రమాదాలు జరిగినప్పుడల్లా మనంగిట్లనేకసేపు పెసుగులాడ్తానం, ఏడ స్తున్నం కనిపించిలవాన్నళ్ళ అడుగుతున్నం. కానిప్రమాదాలు ఆగినయా? రోజు ఎక్కడో ఓకాడ ఏదోవిధంగ మన కార్మికులు చచ్చిపోతూనేవున్నారు. మేనేజమెంటు ఏదో విధంగ మలిపి అటుదిప్పి యిటుదిప్పి యిది కార్మికుల, అజాగర్తవర్ల జరిగిందని రిపోర్టురాస్తుంది. మళ్ళ ఎప్పటిచిప్ప ఎసుగుల్నే. వాళ్ళు మనుషులుకాదు. వాళ్ళకు బొగ్గుదప్ప మన భద్రత ముఖ్యంగాదు.

గతంలో సేప్లీవర్పాట్లు చూడల్ని మనం పమ్మెలుచేశాం. నాలుగు రోజులు ఏగాలుచూసుడు. మళ్ళాపాతపాటే. గిదేందని మేనేజరు అడుగుతే ‘యండి’నడుగు

మంటడు, కర్రలు తెప్పియ్యరు. నపోర్టులు పెట్టియ్యరు. తెంపరరోళ్ళను డిప్లరింగు పంపకమానరు." యిట్లచెప్పుకపోతున్నడు.

"ఏందయా సువ్వు జెప్పేది జెప్పనచెప్పు" కొందరు.

"ఏమున్నది నమ్మె చెయ్యాలంటడు" ఒకడు.

"కాదు మన బతుకులన్ని ప్రమాదంలోనెవున్నయి. ఈ దోపిడి ప్రభుత్వం వున్నంతవరకు మనకు ఓక్షణపుండబోదని అంటడు" ఎర్రగావున్న కార్మికుడు.

"అది నిజమేకద!" చాలామంది అనుకున్నారు.

"మరెందుచేత యింక యిటువంటి ప్రమాదాలు జరుగకుంట వుండాలంటె ఖచ్చితంగా వాళ్లు బావుల్లో నేప్టివర్సాల్లు చూసేదాక మనం బావుల్లోకి దిగద్దు. మనమేకాదు అన్నిబాయిలవాళ్ళు ఈ సమస్యమీద పోరాటం చెయ్యాలె. మనతోటి కార్మికులకు జరిగిన అన్యాయం అందరికి తెలియజెప్పాలె. వాళ్ళదురాశ సాగదని మనం ఎలుగెత్తి చాటాలె. చలో సమితుండ్రీ శవాలనెత్తుకోని సాగుండ్రీ. వాడవాడలు నందులు మొత్తం కాలరీఅంత తిరుగుతూ ఈ అన్యాయాన్ని తెలియజెప్పాలె. ఈ దోపిడిదొంగల నిజ రూపాన్ని ఎండగట్టాలె. అందుకని కామ్రేడ్స్! బయలుదేరండి" షాట్ ఫైర్ వుపన్యాసం యింకా కొనసాగుతూనేవున్నది. కోపోచ్చిస్తులైన కార్మికులు, ఆవేశంగా నెత్తురు ముద్దలైన లింగయ్య, ఎల్లరెడ్డిల శవాలున్న దోలీలను బుజాలరెత్తుకుని బయలుదేరిండ్రు. తట్టలతో చెమ్మనలతో ఎండలమంది కార్మికులు వెంటనడచిండ్రు. అంతకుముందే వివిధ బావులమీదికి ఈవార్త చేరవేసిన కొందరు యువకార్మికులు ఆయాబావుల కార్మికులను పూరేగింపులోకి తీసుకొచ్చిండ్రు. రోడ్డుపైనుంచి వస్తున్న ఎండల కార్మికులు 'కాలరీ'లోకి వస్తున్నకొద్దీ వివిధ బావుల కార్మికులు కలుస్తున్నకొద్దీ కొన్నివేలమంది అయారు. రోడ్డుమీద బొగ్గులారీలు ఆగిపోయినయి. కార్మికవాడల్లోకి పూరేగింపువచ్చింది. దూరంగా దొరల బంగళాలువున్నయి. ఆవేశంగా "దొరల చౌర్యన్యం నశించాలె"

"దోపిడి స్వభావం నశించాలె" అంటు పుత్తేజకరమైన నినాదాలిస్తుంటె గుడిశెల్లోని ఆడవాళ్లు, వృద్ధులు, పిల్లలు అందరూ పూరేగింపులో కలిసిండ్రు అంతకంతకు పూరేగింపు పెద్దదె 'కాలరీ' వీధులన్ని తిరుగుతూ "మేనేజింగ్ డైరెక్టర్" కార్యాలయం వేపుసాగింది. ఆ రోజునుంచి బావుల్లోంచి బొగ్గుముక్కపైకి రావడం ఆగిపెయింది. బొగ్గుపొరల్లోని జనం కాలేబొగ్గుముక్కలై అంటుకుంటున్నారు. నమ్మె మొదలెంది.